

U Zagrebu dne 12. travnja 2022.g.
kanc.br. 146/13

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II.
10 000 ZAGREB

Na br: P-1310/20

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: STEČAJNA MASA IZA MGT d.o.o. u stečaju, Zelenjak 53, OIB: 97890221051
kojeg zastupa Jaka Ćurić, odvjetnica u Zagrebu, Pavla Hatza 23

TUŽENIK: DARKO GVOZDEN iz Zadra, Rapska ulica 25, OIB: 08376933156, zastupan po punomoćniku
Jurici Kvatruć iz Zadra

ŽALBA TUŽITELJA

3x

I. Točkom III. presude broj gornji od dne 5. travnja 2022.g. utvrđeno je da postoji potraživanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 20.599,85 kn
Točkom VIII. odbijen je tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 42.726,25 Kn.

II. Tužitelj ovime podnosi žalbu protiv točke III. i VIII. citirane odluke zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava kao i pogrešne odluke o parničnom trošku.

III. Presuda u točki III je je nezakonita i nepravilna jer je:

- a) sud odlučivao o stvari o kojoj je već pravomoćno odlučeno sudskom odlukom;
- b) sud utvrđivao da tražbina u iznosu od 20.599,85 kn pripada tuženiku, a koja tražbina pripada Republici Hrvatskoj (dalje RH);
- c) sud utvrdio tražbinu u iznosu od 20.599,85 kn koju nije ni stavio u prijeboj niti ju je mogao staviti u prijeboj.

Ad a) Tužitelj je u spis dostavio dokaz da je temeljem tuženikove prijave tražbine, naslovni Sud Rješenjem posl.br. St-621/13 od dana 02. listopada 2013.g. pod rednim brojem 32 utvrdio tražbinu tuženika prema vjerovniku (i to kao vjerovnika prvog višeg isplatnog reda) u bruto iznosu od 54.069,23 kn, a **neto iznosa 33.469,38 kn.**

Stoga je nesporno utvrđeno da je tuženikova protutražbina pravomoćno utvrđena Rješenjem suda br St-621/13 od 02. listopada 2013.g.,

U situaciji kada je tražbina (protutražbina) tuženika pravomoćno utvrđena, odlučujući o prigovoru radi prijeboja, sud ne smije u izreci presude ponovno utvrđivati postojanje tuženikove tražbine, jer na taj način ponovno sudi o istome.

Zato je sud pogriješio kada je iznova u pobijanoj presudi, utvrđivao tražbinu tuženika umjesto da se isključivo ograničio na utvrđivanje postojanja tužiteljeve tražbine. Nakon što je dakle, utvrdio tražbinu tužitelja Sud je istu

trebao prebiti s prethodno pravomoćno utvrđenom tuženikovom protutražbinom, a potom tužitelju dosuditi razliku tužbenog zahtjeva i odbiti ga sa zahtjevom u prebijenom dijelu tražbine.

Ad b) i Ad c) Sud je nadalje pogriješio kada je utvrđivao da tuženiku pripada tražbina u iznosu od 20.599,85 kn. Naime, navedeni iznos čini (dio) bruto plaću i odnosi se na doprinose za mirovinsko, doprinose za zdravstveno, doprinose za zapošljavanje, poseban doprinos zdravstvu u slučaju ozljede, obračun poreza i prireza na dohodak, koja tražbina pripada Republici Hrvatskoj (dalje RH), a ne tuženiku.

Istina je da Sud znajući da se radi o tražbini RH, istu nije stavio u prijeboj, ali tužitelj smatra da nije bilo ni mjesta da se navedena tražbina iznova utvrđuje kada je već pravomoćno utvrđena Rješenjem naslova pod br St-621/13 od dana 02. listopada 2013.g.

Stoga je Sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, ali i pogrešno primjenio materijalno pravo.

IV. Donoseći pogrešnu odluku o glavnoj stvari, sud je donio i pogrešnu odluku o trošku parničnog postupka.

U bitnome je sud donoseći odluku o troškovima postupka, smatrao da su podnesci tužitelja za koje je odbio trošak, bili nepotrebni za vođenje postupka ili pak da su ponavljali ranije iznijete navode.

Na opisani način sud je krivnju za ukinutu presudu i dugogodišnje i nepotrebno vođenje postupka prebacio na tužitelja.

Suprotno izrečenom zaključku suda, tužitelj smatra da su predmetni podnesci bili potrebni i nužni, jer u protivnome bi sud nepobijajuću presudu donio još 2015-2016.g., a ne sada 2022.g. čime ne bi tužitelju bio prouzročen trošak dugogodišnjeg dokazivanja svoje tražbine.

Sud je tako odbio tužitelja za troškove sastava sljedećih podnesaka ili pristupa ročištu:

- sastav podneska od 09.09.2014.g. i podneska od 24.10.2014.g. navodeći da su nepotrebni za vođenje postupka, iako je tužitelj istima požurivao zakazivanje rasprave i općenito rad na spisu, obzirom da je sa tužbom ustao 2013.g., a u spisu nije bilo nikakve aktivnosti od strane suda.
- pristupa na ročište od 24.11.2015.g. u iznosu od 1.250,00 Kn, smatrajući da se raspravljalo samo o procesnim pitanjima. Suprotno od zauzetog stava suda, proizlazi iz zapisnika sa predmetnog ročišta u kojem se jasno navodi da tužitelj traži rok za očitovanje na taj dan zaprimljeni podnesak tuženika, no isto tako iznosi tvrdnju da je dio protutražbine tuženika namiren i dostavljajući dokaze (obračunsku listu 31) na tu okolnost. Takva rasprava se ima smatrati raspravom o meritumu, a ne rasprava o procesnim pitanjima radi kojeg pogrešnog stava je sud obvezao tuženika na podmirenje svega 50% tbr 9 za pristup na predmetno ročište.
- sastava podneska od 11.1.2016.g. navodeći da je tužitelj ponovio već iznesene navode pa taj podnesak nije bio neophodan za vođenje postupka, iako se uvidom u naznačeni podnesak razvidi da se tužitelj istim očituje na podnesak tuženika od 4.1.2016 i dopuštenost prijeboja i prigovora radi prijeboja te remećenju isplatnih redova.
- sastav podneska od 4.2.2016.g. navodeći da tužitelj ponovio već iznesene navode pa taj podnesak nije bio neophodan za vođenje postupka, iako se navedenim podneskom tužitelj očituje na dopunu vještačkog nalaza i mišljenja mr. Ivice Magića dipl. eoc od 18.12.2015.g.
- sastav podneska do 15.11.2016.g. navodeći da je tužitelj tvrdio da je tuženiku djelomično podmirio tražbinu, te da tu svoju tvrdnju nije dokazao, no uvidom u predmetni podnesak proizlaze potpuno drugačiji navodi tužitelja sa dokazima na okolnostima iz tog podneska.
- sastav žalbe navodeći da je sa žalbom uspio tuženik, a ne tužitelj – iako se tužitelj žalio na dio presude u točki II. i IV. koje su također ukinute odlukom Viskog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod br PŽ-6463/18 od 15. srpnja 2020.g.
- sastav podneska od 21.04.2017.g. uz dostavu dokaza o uplati pristojbe na presudu te sastav podneska od 05.05.2017.g. – uz dostavu dokaza o uplati pristojbe na žalbu s obzirom da je sud donio dva rješenja kojima je tužitelj udovoljio u dva navrata.

- *sastav podneska od 18.06.2018.g.* kao nepotreban iako je tužitelj nakon prekida postupka uslijed zaključenja stečajnog postupka predložio nastavak postupka dostavljajući podatke o pravnom sljedniku i preuzimajući predmetni postupak.
- *sastav podneska od 12.02.2020.g.* navodeći da se isti ne nalazi u spisu iako se radi o sastavu zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, radi kojeg je spis uzet u rad kao prioritet.
- *sastav podneska od 20.10.2020.g.* jer se navodno radi o nadopuni navoda sa ročišta održanog dne 21.09.2020.g. No ukoliko će Sud sastav tog podneska na taj način tretirati tada se može zaključiti da niti jedan podnesak nakon sastava tužbe nije bio potreban za vođenje postupka jer se zapravo na taj način samo nadopunjava tužba.
- *sastav podneska 15.04.2021.g.* kojim tužitelj požuruje rad suda s obzirom da je predmetni postupak započet još 2013.g. i da se radi se parnici proizašloj iz stečaja i stoga o žurnom postupku, a nije bilo nikakve aktivnosti suda u istome unazad šest mjeseci.
- *pristup ročištu 01.03.2022.g.* u iznosu od 1.250,00 Kn jer se navodno sukladno tbr 9.t.2. raspravljalo samo o procesnim pitanjima iako je iz raspravnog zapisnika razvidno da isti ne udovoljava uvjetima iz tbr 9. t.2. nego tbr. 9. t.1. i raspravi o tužbi i tužbenom zahtjevu, dakle, raspravljalo se o meritumu i da je na istome zaključeno raspravljanje.

V. Nastavno na nedosuđene troškove parničnog postupka, tužitelj dalje navodi:

Tužitelj ističe da je u ovom predmetu u cijelosti uspio u sporu jer mu je utvrđena tražbina u cijelosti.

Nadalje, tužitelj ističe da u ovom postupku sud nije imao osnova utvrđivati tražbinu tuženika obzirom da je ista utvrđena pravomoćnim Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-621/13 od dana 02. listopada 2013.g.

Kako se o protutražbini tuženika u ovoj parnici nije raspravljalo, jer je ista ranije pravomoćno utvrđena Rješenjem St-621/13 od 2. listopada 2013.g., to tuženik s time u svezi nije imao parničnog troška.

Iz ta dva razloga, Sud nije ni imao osnova za primjenu odredbe čl 154 st 2 ZPP-a o utvrđivanju postotka (omjera uspjeha u sporu) u kojemu je svaka stranka uspjela i oduzimanju postotka one stranke koja je uspjela u manjoj mjeri.

U skladu s navedenim tužitelj izjavljuje žalbu na postotak utvrđenja uspjeha u sporu i općenito radi primjene naznačenog pravila u situaciji za koju nisu ostvareni drugi preduvjeti za isto.

Stoga je Sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, ali i pogrešno primjenio materijalno pravo.

VI. Tužitelj slijedom navedenog predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da usvoji ovu žalbu te preinači presudu gornji broj na način da ukine točku II. presude kao nezakonitu.

Isto tako tužitelj predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji ovu žalbu u odnosu na nedosuđeni trošak postupka te preinači odluku o odbijajućem dijelu troška iz točke VIII presude te usvoji zahtjev uz naknadu troškova postupka, prema troškovniku predanom na raspravni zapisnik od dne 01. ožujka 2022.g. uz naknadu troška postupak sastava ove žalbe u iznosu od 3.906,25 Kn (3.125,00 Kn + pdv 25% odnosno 781,25 Kn) i troškova pristojbe na žalbu u iznosu od 1.000,00 Kn, a što ukupno iznosi 4.906,25 Kn.

Stečajna masa iza MGT d.o.o. u stečaju
po punomoćnici